

forslagets Fremkomst og ønske det en velvillig og hurtig Behandling i dette Ting.

Berntsen: Da det Medlem, som skulde have ført Ordet paa den Gruppens Vegne, som jeg tilhører, er forhindret fra at være til Stede, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg og mine Meningsfæller nære stor Sympati for det foreliggende Lovforslag, thi det, som søges udført derved, er en Opfyldelse af en af Grundlovens Løfteparagraffer, nemlig § 12, og have de Forsøg, der have været gjorte her i Tinget, hidtil været mislykkede for Gennemførelse af et saadant Forslag, skal jeg kun udtale det varmeste Ønske om, at det maa lykkes Regeringen og Rigsdagen snarest at gennemføre det Forslag, som der her foreligger og bringe det til en heldig Løsning. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) har jo fuldstændig Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at et Forslag af denne Art bedst kan gennemføres under rolige og fredelige politiske Forhold, og jeg er derfor glad over, at den nuværende Regering har taget dette Spørgsmaal op og gjort det til sit.

Om selve Indholdet skal jeg kun tildele mig et Par Bemærkninger. De Bestemmelser i Forslaget, som særlig sigte til at betrygge Rigsdagens Bevillingsmyndighed, ere jo Bestemmelserne i §§ 7 og 8, men det forekommer mig rigtigt nok, at Bestemmelserne, som findes i § 8, kunde uden Skade have haft et mere bestemt Indhold, end de have, og jeg skal ikke nægte, at jeg vilde have foretrukket en Bestemmelse svarende til den, der fandtes i det Forslag, som det forenede Venstres Bestyrelse indbragte her i Tinget den 18. Januar 1876 med nu afdøde Alberti som Ordfører, thi de Bestemmelser, der fandtes i det daværende Lovforslags § 15 og som svare til de Bestemmelser, der nu findes i § 8, vare efter min Mening mere betryggende til at sikre Rigsdagens Andel i Bevillingsmyndigheden. Der staar her i Forslagets § 8: „Udstedes en foreløbig Lov, uden at Tilfældet er særdeles paatrængende, eller paa en Tid, da Rigsdagen er samlet, eller af saadant Indhold, at det strider mod Grundloven (jfr. Grundlovens § 25.)“ osv., saa vil jeg dog ikke undlade at minde om de hasarderede Fortolkninger, som vi have set gjorte gældende eller som ere blevne gjorte gældende, af Bestemmelsen i § 25 om, at provisoriske Love ikke kunne udstedes, uden naar Rigsdagen ikke er samlet. Vi mindes alle, at for at faa

denne Bestemmelse i Grundloven efterfulgt, sendte man Rigsdagen hjem den ene Dag, og næste Dag udstedte man en provisorisk Finanslov. En saadan Maade at opfylde Grundlovens Bestemmelse om, at provisoriske Love ikke maa udstedes, naar Rigsdagen er samlet, viser jo, at det vil være rettest at træffe de stærkeste, skarpeste og mest betryggende Forholdsregler imod, at en saadan Fortolkning i Fremtiden overhovedet skal kunne gøres gældende.

Lovforslaget bestemmer i § 15, at en Ministers Ansvar for hans Embedsførelse, saavel til Straf som til Erstatning, bortfalder, naar hverken Kongen eller Folketinget inden et Aar efter at have faaet Lejlighed til at iværksætte Tiltale, har besluttet saadan. Jeg forstaar denne Paragraf saaledes, at dens Bestemmelse kun skal faa Virkning for fremtidige Tilfælde og ikke faar tilbagevirkende Kraft, thi fik den tilbagevirkende Kraft, vilde man jo annullere en Bestemmelse i den Beslutning, der blev vedtagen ved Forliget i 1894, hvor begge Rigsdagens Ting med Villie forbeholdt sig Ret til mulig at gøre Ansvar gældende, idet man forbeholdt sig Ret til at vælge Tidspunktet. Hvis denne Bestemmelse i § 15 skulde have tilbagevirkende Kraft, vil man have annulleret Bestemmelsen i den nævnte Beslutning, og det synes jeg ikke, at der er Anledning til, men jeg gaar ogsaa ud fra, at det er Ministerens Opfattelse, at en saadan Lovbestemmelse alene faar Betydning for fremtidige eventuelle Tilfælde, men ikke vil faa tilbagevirkende Kraft. I ethvert Tilfælde kunde det interessere mig at høre den ærede Ministers Opfattelse af dette Forhold.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg med Glæde hørte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtale sin Sympati for stærke, faste og bestemte Regler mod Udstedelsen af provisoriske Love og da navnlig provisoriske Finanslove, thi det er mig en Borgen for, at Socialdemokratiet ikke nu deler den Opfattelse, der blev gjort gældende her i Tinget den 28. Oktober 1897 af det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad), som den Gang udtalte, at vel provisoriske Finanslove, anvendte mod Folketinget, selvfølgelig vare afskyelige, men man skulde ikke saa bestemt frasige sig Retten til at kunne anvende den Slags Ting mod Landstinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de mærkelige Betragtninger, som den Gang blevne gjorte gældende, jeg glæ-